



Datum 2021-01-08
Diarienummer 1576/20

Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se
ju.ema@regeringskansliet

**Justitiedepartementets remiss av Kompletterande
promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar
migrationspolitik (SOU 2020:54)**

Göteborgs Stad har för yttrande erhållit rubricerade remiss. På grund av den korta remisstiden har staden inte kunnat behandla remissen politiskt. Stadsledningskontorets yttrande över remissen bifogas.

De politiska partierna i Göteborgs kommunstyrelse har givits möjlighet att inkomma med egna yttranden över remissen vilka biläggs.

Justitiedepartementet

Stadsledningskontorets yttrande över Justitiedepartementets remiss av kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

På grund av den korta remisstiden har det inte funnits möjlighet för Göteborgs Stad att hantera remissen politiskt genom remissförfarande till berörda nämnder, vilket staden anser är bekymmersamt. Det har därmed inte varit möjligt att bedöma de kompletterande förslagens konsekvenser för de kommunala verksamheterna. Det är heller inte möjligt för staden att göra en bedömning av om förslagen kan innebära en ökning av antalet nyanlända och på så sätt ha en påverkan på kommunens verksamheter.

Stadsledningskontoret bedömde i sitt förslag till remissvar gällande det migrationspolitiska betänkandet, att kommitténs förslag inte kunde tillstyrkas i sin helhet. Bedömningen var att det är positivt med en lagstiftning inom området som håller över tid men att flera av förslagen kan få negativa konsekvenser för asylsökande och nyanlända, i synnerhet för barn, kvinnor och vissa utsatta grupper.

Mot bakgrund av den bedömningen anser stadsledningskontoret att den kompletterande promemorians förslag är positiva ur ett barnperspektiv, för kvinnor och för hbtq-personer. Det finns dock fortfarande förslag i betänkandet som kan få negativa konsekvenser för barn, kvinnor och utsatta grupper, som inte har omhändertagits i den kompletterande promemorian.

Stadsledningskontoret vill understryka vikten av att det ska finnas en ordning i den framtida migrationspolitiken som är långsiktigt hållbar och som svarar mot samhällets behov av att i god tid kunna planera för grundläggande samhällsservice till personer som bosätter sig i Sverige samt att dessa individer ges goda förutsättningar att etablera sig.

Den kompletterande promemorians förslag bedöms som positiva ur främst tre aspekter: Barn, jämställdhet och hbtq-perspektivet.

Förslagen bedöms leda till en förbättring utifrån ett barnrättsperspektiv jämfört med migrationsbetänkandets förslag, i synnerhet förslaget om särskilt ömmande omständigheter som skäl för uppehållstillstånd men även undantaget gällande försörjningskravet vid anhöriginvandring för kvotflyktingar bedöms som positivt utifrån ett barnrättsperspektiv.

Förslaget att vuxna i vissa fall ska kunna beviljas uppehållstillstånd på grund av särskilt ömmande omständigheter bedöms som positivt ur ett jämställdhetsperspektiv då det ger större möjligheter för kvinnor vars förhållande upphört på grund av våld i nära relation, att beviljas fortsatt uppehållstillstånd.

Genom förslaget att ge möjlighet till uppehållstillstånd på grund av anknytning för personer som inte haft möjlighet att sammanbo i sina hemländer, bedöms förutsättningarna för hbtq-personer att återförenas i Sverige bli bättre.

Stadsledningskontoret
Göteborg den 8 januari 2021

Louise Odengard
Avdelningschef

Bilagor - yttranden

Yttrande

Moderaterna

2020-01-07

Yttrande angående - Justitiedepartementets remiss av Kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

Yttrande

Justitiedepartementets remiss av Kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54) inkom till Göteborgs stad den 4 december 2020 med instruktioner att eventuellt yttrande skulle vara departementet till handa den 10 januari. Med anledning av den korta svarstiden konstaterade Göteborgs stad att en tillräckligt god genomförd analys och kartläggning av förslaget effekter på kommunen såväl som de individer förslaget berör inte går att genomföra. Göteborgs stad efterfrågade således förlängd remisstid vilket avslogs.

Till en början med måste därför konstateras att en månads remisstid över julhelgerna strider mot beredningskravet i regeringsformen. Detta gör att befogad kritik mot förslaget inte hinner levereras på ett sådant som hade skett om förslaget gått ut samtidigt som betänkandet En långsiktig hållbar migrationspolitisk eller om en längre remisstid hade medgetts. Att behandla en sådan viktig fråga som hanterar utlänningslagen och därmed migrationen till Sverige på ett sådant sätt av regeringen är under alla kritik.

Förslaget innehåller i korthet tre delar och Moderaternas ställningstagande är i korthet att vi avstyrker samtliga tre förslag.

1. En möjlighet till uppehållstillstånd på grund av anknytning i vissa fall för en utlänning som har för avsikt att ingå äktenskap eller inleda ett samboförhållande med en person som har beviljats ett tidsbegränsat uppehållstillstånd om förhållandet har etablerats redan i hemlandet.
2. En justerad tidpunkt för beräkningen av tremånadersfristen när det gäller undantag från försörjningskravet vid anhöriginvandring för kvotflyktingar.
3. Ändringar i den redan föreslagna bestämmelsen om uppehållstillstånd på grund humanitära skäl.

Många år av hög asylinvandring i kombination med en illa fungerande integration har medfört allvarliga konsekvenser, inte minst för Göteborgs Stad. För att vända utvecklingen krävs under lång tid en mycket stram migrationspolitik snarare än de tillkommande förslagen som syftar till att öka möjligheten för människor att få uppehållstillstånd i Sverige, och går utöver vad som krävs enligt EU-rätten och konventionsåtaganden.

Avseende det tredje förslaget finns skäl att rikta särskilt allvarlig kritik. Den nu föreslagna bestämmelsen om uppehållstillstånd på grund av humanitära skäl gör situationen än mer allvarlig. Oklarheter i utformningen av bestämmelsen och förklaringar i promemorian kan leda till tolkningsproblem. Det mest oroande är dock de praktiska effekterna av bestämmelsen. Bestämmelsen utformning lämnar utrymme för en bred skälighetsbedömning. Den kan svårligen tolkas på annat sätt än att den kommer omfatta betydligt fler fall än de som nämns i promemorian. Ett stort antal personer utan skyddsskäl som redan befinner sig i Sverige kommer kunna beviljas uppehållstillstånd med stöd av den föreslagna bestämmelsen. Därtill har förslaget ett signalvärde som inte bör underskattas. Bestämmelsen kan exempelvis leda till att människor söker sig till Sverige i hopp om att på en eller annan grund till slut beviljas tillstånd. Därtill signalerar den till personer som tidigare haft tillstånd men där grund för tillstånd upphört att inte frivilligt lämna landet utan hänga sig kvar för att tids nog nå upp till kriterierna i bestämmelsen.

Avslutningsvis bör följande poängteras. I promemorian konstateras att förslagen bedöms leda till att fler personer beviljas uppehållstillstånd jämfört med kommitténs förslag. Trots detta utmynnar konsekvensanalysen kort i att ”de samlade statliga kostnaderna blir lägre jämfört med vad som skulle gälla vid en återgång till utlänningslagens regler”. Det är en bristfällig konsekvensanalys som inte beaktar de faktiska konsekvenserna för Göteborgs Stad av de tillståndsnivåer som förslagen kan antas innebära.

Yttrande

(L)

2021-01-07

Yttrande angående Göteborgs Stads yttrande över Justitiedepartementets kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktig hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

Yttrandet

Det är nödvändigt att Sverige får en långsiktig hållbar migrationspolitik som har bred förankring. Asylrätten ska värnas. Alla har rätt att söka asyl men det betyder inte att alla får asyl. Det är varje människas skyddsskäl som avgör om man får stanna eller inte.

Göteborg är en stad med stora integrationsutmaningar. Med ett högt söktryck och stor anhöriginvandring ökar belastningen i redan utsatta områden. Om personer inte kommer i arbete och har en ordnad boendesituation riskerar nya generationer av nyanlända att drivas in i långvarigt bidragsberoende, trångboddhet och social misär.

De föreslagna ändringar som framförs avseende (4.1) utökade möjligheter till uppehållstillstånd på grund av anknytning, (4.2) undantag från försörjningskravet vid anhöriginvandring för kvotflyktingar samt (4.3) utökade möjligheter till uppehållstillstånd på grund av humanitära skäl skulle enligt (5) konsekvensanalysen leda till att fler uppehållstillstånd beviljas och därmed ytterligare utmaningar för Göteborg **och det kommunala välfärdsuppdraget**.

Vi anser att skyddsbehövande ska kunna återförenas i Sverige, men det är då viktigt att anknytningen är säkerställd, att anknytningspersonen har skaffat arbete och har en boendesituation som är rimlig för att en partner och eventuella barn ska kunna få en anständig tillvaro i Sverige och lättare kunna integreras. Vidare är det rimligt att det undantag från försörjningskravet som finns för den som ansöker om att vara anknytningsperson inom 3 månader efter att hen fått uppehållstillstånd, fortsatt ska gälla för konventionsflyktingar men inte för andra grupper av migranter. Möjligheten till uppehållstillstånd på grund av humanitära skäl är idag i linje med svenska konventionsåtaganden varför vi inte ser skäl till ytterligare utvidgning.



Yttrande
2021-01-07

Socialdemokraterna

Yttrande angående – Göteborgs Stads yttrande över Justitiedepartementets kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

Yttrandet

Socialdemokraterna värnar en långsiktigt hållbar migrationspolitik och menar att samma politik måste ha som syfte att migrationens storlek ska vara avhängig mottagandekapacitet, tillgängliga resurser och förmågan att integrera de som beviljas uppehållstillstånd i Sverige. Om migrationen ska kunna betraktas som hållbar bör dess volym ligga i paritet med den svenska befolkningsandelen i den Europeiska unionen.

Till skillnad från stadens officiella och av en knapp majoritet antagna hållning bedömer vi Migrationskommitténs samlade slutsatser som positiva. Tillsammans utgör de färdiga förslagen lagstiftningsförändringar i rätt riktning, med brett parlamentariskt stöd och med långsiktighet i fokus. Riksdagen har en skyldighet att aldrig igen försätta kommunerna i samma situation som under den stora migrationskulmen 2015 - 2016, men också garantera att det framtida flyktingmottagandet fördelas jämnt i landet utefter kommuners förmåga att integrera sina nyanlända. Såväl Göteborg stad som landet Sverige tjänar på en förändrad och förankrad migrationspolitik.

Gällande den kompletterande promemorian delar vi stadens hållning om att remisstiden har varit för kort. När frågor av denna vikt avgörs, och särskilt när ärendet per automatik får stora konsekvenser för den kommunala sektorn, är det essentiellt att kommunernas folkvalda representation bereds tillbörlig tid för att politiskt kunna behandla förslaget utan överdriven skyndsamhet och framforcerad hast. Vi menar också att stadens yttrande på ett förtjänstfullt sätt beskriver behovet av tydligt reglerade och begränsade men viktiga ventiler för de särskilt ömmande fall som alltid förekommer, oavsett systemets konstruktion.

Yttrande

(Vänsterpartiet)

2020-01-05

Yttrande angående – Justitiedepartementets kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

Yttrandet

I promemorian lämnas kompletterande förslag till migrationskommitténs betänkande. Syftet med förslagen är att den nya ordningen med tidsbegränsade uppehållstillstånd som huvudregel ska vara långsiktigt hållbar och inte leda till orimliga konsekvenser i enskilda fall.

Vänsterpartiet är som tidigare konstaterats mycket kritiska till majoriteten av utredningens förslag. Förvisso är några av den kompletterande promemorians förslag positiva, till exempel att tillåta uppehållstillstånd på grund av avsikt att inleda äktenskap eller samboförhållande (så kallade snabba anknytningar). Vi ser att det är särskilt viktigt för personer som inte kunnat leva tillsammans i hemlandet, till exempel hedersutsatta eller HBTQ-personer. Det är även positivt att justeringar föreslås när det gäller förslaget om att försörjningskravet för kvotflyktingar endast ska hålla för ansökan som gör senare än 3 månader från anknytningspersonens inresa. Det har varit orimligt att tidsfristen börjat ticka för kvotflyktingar innan de ens kommit till Sverige, vilket fått till konsekvens att fristen börjar löpa ut för vissa där överföringen dröjt. Dock ser vi att det fortfarande finns för många förslag i betänkandet som kommer få stora negativa konsekvenser för bland annat barn och kvinnor. Det finns vidare många oklarheter i förslaget - till exempel hur man ser på de som har en utvisning i botten men sedan fått stanna tillfälligt pga. nya gymnasielagen samt att frågor kring krav på styrkt identitet och vistelsetid kvarstår.

Vi förordar en återgång till den gamla utlänningslagen och att huvudregeln för uppehållstillstånd ska vara att de är permanenta. Genom trygga uppehållstillstånd vågar människor tro på och skapa sig en framtid. Det finns ledsamt nog alldeles för många exempel på unga människor som kommit till Sverige och kastats mellan hopp och förtvivlan med tillfälliga uppehållstillstånd. Orimliga krav ställs på människor att studera, skaffa arbete, egenförsörjning och bostad samtidigt som man lever i ovisshet om ens uppehållstillstånd snart ska upphävas och man ska utvisas.

Vi konstaterar att de kompletterande förslagen inte innehåller tillräckligt mycket ändringar som gör att det positiva väger över i förhållande till helheten.

Människor som behöver skydd ska få det, familjer ska kunna återförenas och människor ska få bästa möjliga förutsättningar att bli en del av Sverige. Vi anser inte att migrationskommitténs betänkande bidrar till det, och inte heller att de förslag som ligger i

den kompletterande promemorian kommer bidra till att människor får de förutsättningar som behövs för att kunna bli en del av Sverige

Yttrande

Demokraterna

2020-01-05

Yttrande från Demokraterna i Göteborg över Justitiedepartementets kompletterande promemoria till betänkandet - En långsiktig hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

Yttrandet

Sverige har under lång tid bedrivit en ohållbar migrationspolitik. Ett alldeles för stort antal personer per tidsenhet har getts uppehållstillstånd i förhållande till statens, regionernas och kommunernas samlade möjligheter till integration, bostäder och välfärd.

Migrationskommittén har tidigare utrett flera bra förslag för en mer hållbar svensk migrationspolitik. Till exempel förslag om tillfälliga uppehållstillstånd som huvudregel, krav för uppehållstillstånd, samt förutsägbara krav som försörjning och bostad vid eventuell anhöriginvandring.

Promemorian tycks egentligen ha ett huvudsyfte, nämligen att från regeringens sida avveckla den relativa tydligheten i det nyss framtagna betänkandet – En långsiktig hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

Förslaget till lagändring i utlänningslagen öppnar upp för än fler tvångs- och skenäktenskap vilket redan är ett stort problem.

Lagförslaget riskerar också inducera en ökning av fenomenen ”ankarbarn” och ”äldre ankarbarn” samt fortsatt intresse av att inte uppge korrekta åldersuppgifter.

Lagstiftningen borde istället möjliggöra och underlätta för familjeåterförening även utanför Sverige.

Lagförslaget underlättar för förlängningar av tillfälliga tidsbegränsade uppehållstillstånd för att senare möjliggöra permanent uppehållstillstånd utan att uppfylla lagkraven för detta.

En långsiktig hållbar migrationspolitik kan inte bygga på ständiga undantag för att kringgå lagstiftningens syfte.

Likt betänkandet (SOU 2020:54) tar promemorian tyvärr inte upp förslag till en aktiv politik för återvandring eller den stora sociala obalansen mellan många ensamkommande män och betydligt färre kvinnor.



Datum 2020-12-15

Yttrande angående – Justitiedepartementets remiss av Kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

Yttrandet

Regeringen har den 4 december 2020 remitterat en kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54).

Kompletteringarna är menade att införas samtidigt som de övriga förslagen från Migrationskommittén, sannolikt i en och samma proposition våren 2021.

Remissvaren skall ha inkommit senaste den 10 januari 2021.

Först kom gymnasielagen, och nu är det dags för Tinder-lagstiftningen.

Sent en fredag när de flesta gått hem från jobbet, smög regeringen ut nyheten om fler liberaliseringar av det redan utvattnade förslag som Migrationskommittén lagt i höstas. Kommitténs arbete orsakade den gången närapå en regeringskris, och när Morgan Johansson skickade ut betänkandet på remiss så aviserade han att det skulle kryddas med ett antal nya undantag och kryphål.

Men det räckte alltså inte, och nu kommer nya liberaliseringar i form av förslag som leder oss bakåt mot 2015.

- En ny Tinderdejt ska räknas som om det vore ett långvarigt äktenskap vid familjeåterförening. Regeringen gömmer sig bakom HBT-rättigheter, men faktum är att just denna problematik redan behandlas i kommitténs betänkande.
- Kvotflyktingar, som redan får betalt för att hämta hit hela familjen i ett svep, skall få undantag från försörjningskravens för att hämta hit fler.
- Alla som väntat länge på beslut skall kunna få uppehållstillstånd om de fått en "särskild anknytning till Sverige". Eftersom asyltiden räknas in, blir den en smygamnesti för gymnasielagen, men omfattar även tiotusentals andra migranter.

Vad regeringen presenterat under hösten är en fyrstegsraket av illa genomtänkta förslag, utan konsekvensanalyser eller ansvarstagande för hur illa det redan ser ut med segregation och utanförskap.

Först kom remissen på Migrationskommitténs svaga betänkande, som endast stöddes i sin helhet av Socialdemokraterna. Sen försökte man smita förbi riksdagen genom en förordningsändring som skulle halvera tiden för vad som räknas som varaktig försörjning.

Nu kom alltså Tinderlagen och den mest generösa humanitära skyddsgrunden i världen, för att gymnasielagen ska bli den amnesti man alltid eftersträvat.

Och senare i vinter kommer slutligen nya propositioner som regeringen aviserat. Dels att subventionerade anställningar och CSN-lån ska räknas som inkomst, dels att vuxna män utan skyddsskäl ska få dubbelt så lång tid att hitta jobb i Sverige innan de kan utvisas. Dessa gräddfiler gäller dock förstås inte högkvalificerade arbetskraftsinvandrare, som vi av erfarenhet vet kommer längst ner i prioriteringsordningen.

Allt åt alla är en fin tanke i teorin, men den fungerar sällan så bra när man lever med en begränsad budget. Konsekvensanalyser, alternativkostnader och bortprioriteringar är mycket tråkigare och tristare ord, men någon behöver vara den vuxne i rummet. Förstår inte regeringen detta, kanske man behöver en förmyndare.

Alla ovanstående förslag och för den delen hela Sveriges migrationspolitik måste ses mot bakgrund av förra decenniets migrationskris, då över en miljon utrikesfödda invandrat till vårt land. Samtidigt blir bristen på sjuksköterskor och lärare, på bostäder och på poliser, bara värre och värre. Enligt SCB:s siffror har vi ingen förändring att se fram emot, med knappt hundra tusen invandrare om året decenniet ut. Men då skall man ha klart för sig att SCB i sina analyser inte tagit höjd för att den rödgröna regeringen verkar vilja återgå till åren före 2015.

Sverigedemokraterna har under en lång tid hyst förhoppningar om en tillnyktring i svensk migrationspolitik, som i decennier varit den mest extrema i världen. I Migrationskommittén arbetade vi exempelvis för ett mer förnuftigt och hållbart resultat. I slutändan vann de mer extrema krafterna, och slutbetänkandet blev en urvattnad, spretig historia. Det blir inte bättre av Socialdemokraternas konstanta kohandel med Miljöpartiet.

Förtroendet för regeringen är under fryspunkten, oansvaret och oförnuftet kan inte fortsätta. Vi kommer att göra allt i vår makt för att stoppa alla liberaliseringar, alla nya undantag och alla nya kryphål. Ska Sverige kunna förändras i rätt riktning, så behövs en migrationslagstiftning som är förutsägbar, långsiktig och konsekvent.

Det måste vara slut med gymnasieamnestier och Tinder-lagar.

Sverige har under hela 2000-talet haft ett extremt generöst regelverk som lockat nära två miljoner utlänningar att välja landet som slutdestination, varav nästan en miljon varit asylrelaterat. Synen på Sverige som mest generöst sprids via diasporor och sociala medier, och lockar ännu fler från migrationens ursprungsländer att söka sig hit. Svensk lagstiftning måste därför vara mer restriktiv än jämförbara länder för att den politiska ansatsen att skapa en hållbar migrationspolitik i realiteten skall få effekt.

Den svenska utlänningslagstiftningen bör utformas strikt utifrån den mest restriktiva tolkningen av EU-rätten och internationella traktat. Internationella politiska konventioner bör i delar som inte är anpassade efter samtiden utmanas och på sikt bör internationella ramverk omprövas.

Det har tyvärr blivit tydligt att det inte går att finna en lösning i denna kommitté som vi kan ställa oss bakom.

För att förverkliga en migrationspolitik som gör att det svenska samhället kan läka ihop behövs en bredare och mer genomgripande ansats än vad övriga partier varit intresserade av att förhandla. Många centrala faktorer som alls inte berörts av majoriteten har stor påverkan på Sveriges attraktionskraft för migration, och även på vår förmåga att utvisa de som inte har eller bör ha rätt att befinna sig i Sverige.

Riktmärket för svensk migration under de kommande decennierna måste utgå från att från fler av de som redan nu befinner sig i Sverige illegalt eller saknar samhörighet till det svenska samhället varje år återvänder till sina hemländer, än de som beviljas uppehållstillstånd på asylgrund eller som anhörig till sådana anknytningspersoner.

För att nå dit behöver det direkta asylmottagandet i Sverige minskas till nära noll. Dessutom måste anhöriginvandringen, som står för den större delen av den asylrelaterade invandringen, begränsas så långt det är möjligt och förenas med strikta krav.

Det förslag som Sverigedemokraterna presenterar i bilaga 1 innebär en sådan politik. Vår bedömning är att det går att utforma en migrationspolitik som innebär ett negativt nettoflöde av asylrelaterad invandring och nära obefintligt direkt asylmottagande inom ramen för rättsligt bindande internationell rätt. Det är möjligt genom att fullt ut tillämpa de restriktiva ventiler som det EU-rättsliga ramverket tillåter och samtidigt kraftigt dämpa sådana mjuka faktorer utanför det strikt migrationsrättsliga området som bidrar till att Sverige i migranters ögon framstår som attraktivt.

Med kraftigt minskade migrationsflöden till Sverige skapas större möjligheter till en mer effektiv handläggning av ärenden och snabb prövning och avvisning av sökande innan de släpps in i landet. Dessutom innebär det att mer resurser kan disponeras till att söka upp, frihetsberöva och verkställa utvisningar av de många som befinner sig i Sverige illegalt och ofta innebär stora påfrestningar på det svenska samhället.

Bilagor

Bilaga 1 – SD yttrande Migrationskommittén.

https://ratatosk.sd.se/sd/wp-content/uploads/2020/08/13092823/sarskilt_yttrande_migrationskommitten-1.pdf



SD yttrande i
Migrationskommitté

Bilaga 2 - Sverigedemokraterna Göteborgs yttrande över Justitiedepartementets remiss av Kompletterande promemoria till betänkandet En långsiktigt hållbar migrationspolitik (SOU 2020:54)

Den analys som har gjorts av lagförslagets konsekvenser för kommunerna är inte tillräcklig. Det medför att Sverigedemokraterna anser att betänkandet inte kan tillstyrkas. Sverigedemokraterna tycker det är anmärkningsvärt att återvandring inte ens nämns i betänkandet.

Sverigedemokraterna bedömer att utredningen saknar en tillräcklig analys kring vilka insatser kommunerna behöver tillhandahålla och vilka konsekvenser förslagen kan få för kommunerna ekonomiskt

Att tidsbegränsade uppehållstillstånd ska vara huvudregel och att det ska ställas krav för att få ett permanent uppehållstillstånd, bedömer Sverigedemokraterna kan ha en positiv inverkan på en del nyanlända vars motivation att skaffa arbete och komma ut i egenförsörjning kan tänkas öka.

Sverige behöver kraftigt minska migrationen. När det gäller asylrelaterad invandring, d.v.s. asylsökande och deras anhöriga, måste målsättningen vara ett volymmässigt nettominus. Politikens inriktning bör under överskådlig tid formas för att förmå människor som finns i landet illegalt eller som saknar tillhörighet till det svenska samhället, att återvända till sina hemländer.

Migrationsströmmarna styrs dock inte av politiska mål. Olika pull-faktorer är avgörande för ett lands och stads attraktionskraft för migranter, och påverkar även vilka kategorier av migranter som söker sig till ett visst land och stad.

Utökad rätt till anhörginvandring

Regeringen föreslår att flyktingar, alternativt skyddsbehövande, och de som beviljats på synnerligen/särskilt ömmande omständigheter, skall kunna utgöra anknytningsperson i ärenden som rör anknytning, även när det rör avsikt att ingå äktenskap eller inleda ett samboförhållande. Detta skall alltså ställas i förhållande till tillfälliga lagens och Migrationskommitténs förslag, där endast existerande förhållanden kan räknas, alltså där parterna redan är sambo eller gifta.

Med detta förslag kommer familjeåterförening inte längre handla om att återförenas med en fru som man varit gift med i många år, utan istället om en flickvän, eller till och med en tinder dejt, så länge som man träffades innan man lämnade hemlandet. Regeringen menar att detta kommer hjälpa homosexuella par, men skriver själva att Migrationskommittén ansåg att existerande lagstiftning var fullt tillräcklig.

Undantag från försörjningskrav för kvotflyktingar

Regeringen föreslår att vidarebosatta, alltså kvotflyktingar, skall få samma rätt till undantag från försörjningskraven vid familjeåterförening som konventionsflyktingar eller alternativt skyddsbehövande. Dessa behöver i dagsläget inte uppfylla försörjningskraven om ansökan om familjeåterförening inkommer inom tre månader från att uppehållstillstånd beviljades anknytningspersonen. Så också i Migrationskommitténs förslag.

Konventionsflyktingar har rätt till undantag från försörjningskraven de första tre månaderna enligt EU-rätten, men inte alternativt skyddsbehövande. Dessa fick dock samma rätt vid tillfälliga lagens förlängning 2019. Migrationskommittén vill att detta skall permanentas. Vi var emot detta då, och är naturligtvis emot att ännu fler grupper nu skall undantagas. Kvotflyktingar vidarebosätts normalt sett redan med sin familj, vilket också Migrationskommittén påtalat. Mer generösa bestämmelser skulle kunna innebära att de 5 000 som årligen vidarebosätts, ofta hela familjer, skulle kunna hämta hit ytterligare familjemedlemmar gratis.

Generösare regler för ömmande skäl för både barn och vuxna

Regeringen föreslår att förslaget till ny bestämmelse om synnerligen och särskilt ömmande skäl, 5:6 i utlänningslagen (2005:716), görs mer generös, genom att begreppet "särskilt ömmande" används om barn, istället för Migrationskommitténs mer strikta förslag. Dessutom skall samma lägre krav användas om vuxna som fått "särskild anknytning till Sverige". I normalfallet innebär "särskild anknytning" två års lagligt arbete, och ofta kunskaper i svenska, engagemang i föreningsliv, och andra egenskaper, och framför allt att man haft uppehållstillstånd. Men regeringen poängterar att det i detta fall skall innebära "sådan anknytning beaktas som har uppstått under tiden mellan att ansökan om asyl gavs in och att uppehållstillstånd beviljas."

Detta skulle alltså dels innebära att barn får lättare att få stanna i Sverige än både dagens ordning och Migrationskommitténs förslag, men också att alla asylsökande som väntat tillräckligt länge kan få rätt att stanna, i synnerhet om de arbetat en tid. I dagsläget vistas asylsökande i genomsnitt 798 dagar i mottagningssystemet.